

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

774. An, & qualiter collatio fieri possit pro determinato tempore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

provisionis suo sigillo munitas concedat. Castrop. cit. n. 9. Garc. n. 10. citans Mascar. concl. 174. n. 1. quæ tamen literæ juxta styllum Curia Rom. factam collationem non probant contra provisiones apostolicas, & in eorum præjudicium ad evitandas fraudes, Castrop. loc. cit. Garc. n. 11. citans Lamb. Coraf. Rebuff. Mandof. &c. & dicens hoc velle Azor, dum ait, ex usu Curia Rom. receptum esse, ne collatio sine testibus facta sit rata & firma. Idque verum ex decis. Achil. 172. & decis. Chifanensis 81. ait Garc. n. 12. & 14. etiam in literis Ordinarii ejus sigillo sigillatis nominati essent testes, si testes hi non subscripserint, aut secretarius Ordinarii fuisset notarius; nisi forte post dictas Ordinarii literas collationis provisiones resignasset, & de consensu resignationis constaret per duos testes, ut Garc. n. 13. vel in vigore talis collationis factæ ab Ordinario accepisset possessionem ante provisionem Apostolicam, & adesset instrumentum hujus possessionis. Garc. n. 14. & 15. juxta dictam decis. Chifan. & resolut. Rotæ in una Auxitana castri Baldi, & Mandosium ad reg. 8. q. 8. n. 4. quem citat, ait etiam Garc. à n. 2. 4. hac non procedere, sed provisionem factam ab Ordinario probari per literas Ordinarii, etiam non subscriptas à notario contra provisionem Apostolicam, dum non agitur de antidatione; sed provisiones ab Ordinario fatetur provisionem esse anteriorem; dicit tamen, eam esse invalidam, eò quòd, cum Papa Ordinario indultum concesserit, sibi met manus ligarit; tunc enim conferre beneficium spectat ad Ordinarium, & sic credatur ejus literis cum solo sigillo ipsius, citat pro hoc Nav. cons. 1. de fide instrum. Zerol. in pr. p. 2. v. Bulca §. 7. & Rot. in Leodiensi, canonic. 18. Jan. 1557. vide de his & affinis Garc.

Questio 774. An, & qualiter collatio fieri possit pro determinato tempore?

1. **R**espondeo primò, Papam posse beneficium de cetero non manuale, sed perpetuum conferre ad determinatum tempus. Azor, p. 2. l. 6. c. 26. n. 7. citans gl. communiter receptam in c. 2. de elect. Rebuff. in pr. tit. requisita ad bon. collationem. n. 14. citans c. si graviora. de rescript. in 6. licet dicat, Papam id non solere facere, & vix hoc recipiendum in Francia.

2. Respondeo secundò; ab aliis collatoribus id fieri non posse, sed provisiones beneficiorum debere fieri necessariò in perpetuum. Azor. *ibid.* Castrop. loc. cit. n. 12. provisiones enim pro determinato tempore sunt contra beneficium naturam, quæ est jus perpetuum ad fructus. Castrop. *ibid.* Tametsi autem beneficia manualia sint ad nutum auferibilia, nunquam tamen conferuntur pro certo & determinato tempore, sed pro in determinato & incerto, ac proinde de se perpetuò, ut Castrop. dum tempus incertum pro perpetuo quodammodò habetur, ut Azor. loc. cit. porro alii modi, de quibus Rebuff. loc. cit. n. 16. puta, commenda, quæ fit ab Ordinario ad 6. menses de Ecclesia parochiali, datio coadjutoris durante morbo principalis, datio procuratoris Ecclesiæ vacanti, &c. similisve concessionis beneficium ad tempus non sunt propriè collatio, quæ fit in titulum, seu quæ conferunt beneficium in titulum.

Questio 775. An, & qualiter collatio debeat fieri libere?

1. **R**espondeo primò, provisio beneficium, cum sit liberalis donatio, debet esse libera à coactione, hoc est, non extorta per vim aut metum, aliàs erit nulla. Castrop. cit. p. 1. n. 8. Azor loc. cit. n. 2. juxta c. 2. de his, quæ vi merisq. causâ sunt. & c. ad aures. & c. penult. tit. eod. porro collatio non definit esse libera, dum ex statuto Ecclesiæ, aut jure aliquo speciali tenetur collator, v. g. Episcopus conferre sub testimonio duorum vel trium testium, dum testimonium hoc non habet vim consilii & assensus, & testes hi verius sunt testes bonæ vel malæ collationis quàm particeps. Lott. l. 2. q. 4. n. 122. Nec ideo minùs dicitur libera collatio, quia jus conferendi spectat ad plures; consideratur enim in collatoribus pluribus jus hoc tanquam individuum. Lott. l. 2. q. 1. n. 29. quin & adhuc est libera, dum fieri debet certo generi personarum, & fieri non potest provisio ad parochiam, nisi digniori judicato, de quo vide dicta alibi.

2. Verum quidquid sit de his & similibus, observandum, hic non quæri de ea libertate collationis, de qua in reg. 8. cancell. nimirum quæ libertate libera dicitur collatio, quæ expediri valet ad totalem conferentis voluntatem, ut Menoch. de arb. l. 1. q. 7. n. 34. Ruinus cons. 18. n. 6. apud Gonz. ad reg. 8. gl. 46. n. 3. & ad quam non requiritur citatio, neque requisitio, aut interventus alterius, ut Abb. in c. licet Episcopus, de præb. in 6. apud eundem Gonz. loc. cit. n. 4. quæque ab omni necessitatis observantia & solennitate est absoluta, ut Tiraq. apud eund. n. 5. de quibus vide fusè & exactè agentem Gonz. gl. 46. 47. & seq. Verùm quæri hic solum de libertate, quæ excludit coactionem & subreptionem: qualiter autem collatio debeat esse libera, hoc est, immunis à subreptione, dicitur alibi, ubi de literis apostolicis provisionibus, vide tantisper Garc. p. 8. c. 3. per tot.

Questio 776. An, & qualiter collatio beneficium (idem est de alia provisione, puta, presentatione, institutione, confirmatione) fieri debeat sine diminutione?

1. **R**espondeo primò in genere: provisio beneficium fieri debet absque omni diminutione, ut habetur expressè c. unico, ut Eccl. benef. sine diminutione conferantur. Porro diminui dicitur beneficium 4. modis, nimirum per impositionem oneris, divisionem, dismembrationem, suppressionem. De tribus posterioribus diminutionis speciebus alibi; de prima, etiam quatenus comprehendit pensionis impositionem, sive de pensionibus, quæque alibi. Illud tamen hic observandum, diminutionem alias communiter idem sonare quod dismembratio, quando nimirum non tollitur unitas beneficium, sed pars fructu ei auferitur, & alteri beneficio applicatur, adeòque distinguitur à divisione, qualis dicitur, dum ex uno beneficio fiunt duo. Laym. ad c. majoribus. de præb.

2. Respondeo secundò in specie, non licere ulli collatori inferiori Papæ in ipsa provisione beneficium onus ullum præter ea, quæ in ipsa beneficium erectione seu fundatione ei annexa sunt, imponere, seu collatarium gravare ullo onere reali vel personali, v. g. reservando sibi vel alteri fructus, aut eorum partem, imponendo pensionem, aut impostam au-